

РЕШЕНИЕ

№ 1626

гр. София, 11.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **3025** по описа за **2012** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт И. И., като пълномощник на Регионална дирекция „Гранична полиция” – Аерогари (РД ГП-Аерогари), срещу РЕШЕНИЕ на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 95^{-ти} състав по н.а.х. дело №15205/2010г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Твърди, че първостепенният съд неправилно не е приложил нормите на чл.281 и чл.283 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) за пълно установяване на относимите факти. Поддържа, че нарушението процесуалните правила при провеждане на съдебното следствие е довело до постановяване на неправилно по същество решение. Сочи, че съдът не е предявил Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) на актосъставителя и не е прочел и приобщил приложените към делото документи, съдържащи факти от значение за правилното решаване на спора, което представлява процесуално нарушение, довело до несъстоятелен извод от страна на съда, че не може да бъде установена фактическата обстановка. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него да бъде постановено ново, с

което да бъде потвърдено НП № 314/29.09.2010 г. на директора на РД ГП – Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция” на Министерството на вътрешните работи (МВР).

ОТВЕТНИКЪТ – Г. П. Б., редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се явява и не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Балев от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 314 от 29.09.2010 година, издадено от директора на РД ГП – Аерогари, на Г. П. Б. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100 лв., на основание чл. 270, ал. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), за нарушение на чл. 55, ал. 4 от ЗМВР, за това, че на 11.06.2010 г. в [населено място], [улица] пред салон „Пристигащи” на Терминал 2 не е изпълнил надлежно дадено му устно полицейско разпореждане да премести от активната лента за движение на пътното платно лек автомобил шкода „Ф.” с ДК [рег.номер на МПС], жълт цвят, собственост на фирма [фирма].

Това обстоятелство е установено от полицаи към ГКПП – Аерогара С. при рутинен обход, и е отразено в АУАН № 83 от 11.06.2010 г.

С процесния съдебен акт е отменено НП № 314 от 29.09.2010г. на директора на РД.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е приел, че в хода на съдебното следствие е необходимо да бъде установено извършено ли е нарушението, посочено в АУАН и респ. в НП, както и авторството, т.е да бъде установено дали посоченото в АУАН и НП лице е извършител на нарушението и съответно дали нарушението е извършено виновно. Счел е, че тъй като актосъставителят – св. Т. и свидетелят М. – присъствал при установяване на нарушението, не си спомнят конкретния случай е недоказана фактическата обстановка.

Настоящият състав не възприема констатациите на първостепенния съд. Счита, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са изцяло в съответствие с процесуалния и материалния закон; отговарят на изискванията на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН; издадени са от компетентни органи и при съставянето, респ. издаването им не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Счита, че са основателни възраженията на касатора, че НП е отменено на формално основание.

Настоящият състав намира, че показанията на актосъставителя Т. са обективни, логични и последователни в съществените им части - мястото, авторството и осъществено от жалбоподателя поведение, поради което ги кредитира изцяло. Първостепенният съд не е взел под внимание, че разпита на свидетеля пред съда е проведен почти година след съставяне на акта, поради което същият не може с подробности да възпроизведе случилото се, но видно от разпита му в с.з. от

02.05.2011г. същият поддържа написаното в АУАН, т.е констатациите които е сторил не са опровергвани със събраните по делото доказателства. Първостепенният съд е следвало да вземе предвид, че заеманата от актосъставителя длъжност предполага ежесечно съставяне на АУАН, поради което същият няма как да си спомня в детайли описаното в настоящия АУАН. От друга страна извършването на нарушението на чл.55, ал.4 ЗМВР от страна на ответника Г. Б. се потвърждава и от възражението му срещу съставения АУАН.

Съгласно приложимата норма на [чл.55, ал.1 ЗМВР](#), "полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции ". Същата разпоредба предвижда допустимата им форма - писмено или устно. В ал.4 на чл.55 ЗМВР изрично е указано, че разпорежданията са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение. По делото безспорно е установено, че полицейски служител Т. е отправил устно разпореждане на жалбоподателя Б. нееднократно, което е извършено в рамките на правомощията му, във връзка с възложените на полицейските органи функции за охрана на летището, съгласно Правилника за прилагане на закона за министерството на вътрешните работи (ППЗМВР).

Настоящият решаващ състав констатира несъответствие между фактическото описание на нарушението в АУАН и посочената в него като нарушена законова разпоредба, което обаче е отстранено от наказващия орган в НП, в съответствие с правомощията му по [чл. 53, ал. 2 от ЗАНН](#) и доколкото авторството на деянието е безспорно установено, както с гласни доказателствени средства, така и с писмени доказателства – докладна записка.

Съгласно [чл. 27, ал. 2 от ЗАНН](#) при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя.

За нарушението по чл.55, ал.4 от ЗМВР, наказващият орган е наложил на жалбоподателят наказание "глоба" в минимален размер по [чл. 270, ал. 1 от ЗМВР](#), като е съобразил тежестта на нарушението и другите смекчаващи вината обстоятелства - липсата на данни за други нарушения по [ЗМВР](#).

АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на [чл. 281, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР](#), във връзка със заповед № Из-1669/02.08.2010 г. на Министъра на вътрешните работи, в рамките на законоустановените в [чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН](#) давностни срокове.

Настоящият състав приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и НП. В двата акта ясно и конкретно са посочени времето, мястото и начина на извършване на вмененото нарушение, а именно неизпълнение на издадено устно полицейско разпореждане. Актът е съставен при спазване на изискванията на [чл. 40, ал. 1 ЗАНН](#) в присъствието на нарушителя и на свидетел на установяване на нарушението.

По тези съображения обжалваното въззивно решение следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК във вр. с чл.63 ал.1 ЗАНН Административен съд София-град, III^{ти} касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95^{-ти} състав по н.а.х.дело № 15205/2010 г. и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №314/29.09.2010г., издадено от директора на Регионална дирекция „Гранична полиция” – Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция” – МВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.